

Ο Λόγος του Συλ-Λόγου

Ενα ενημέρωτικό διημητριαίο δελτίο

για τις δραστηριότητες του Συλλόγου Λιβαδιωτών Θεσσαλονίκης και ένα
Εκλεύθερο Βήμα για τις σκέψεις, γνώμες και απόψεις των μελών & των φίλων του

Συντάσσεται, εκδίδεται και δικούγεται από τον Σύλλογο Λιβαδιωτών Θεσσαλονίκης - Τιμή 0,01 €
Εκδότης: Σύλλογος Λιβαδιωτών Θεσσαλονίκης - Ιδιοκτήτης: Γ. Συναράς (και ο εκδότης Πρόεδρος του Δ.Σ.)
Γ. Σχολαρίου 3 - 54644 - Θεσσαλονίκη / Τηλ. & Fax 2310.812666 - e-mail: sylivthe@otenet.gr & syllogis@arch.auth.gr

Δελτίο αρ. 1 - Αύγουστος & Σεπτέμβριος 2004 •

Με το πρώτο Καλωσόρισμα ! Το 'γιατί' ενός τακτικού ενημέρωτικού δελτίου : Ανάγκη; Επιθυμία; Ή και τα δύο;

Είναι γνωστό σε όλα τα μέλη και τους φίλους του Συλλόγου Λιβαδιωτών Θεσσαλονίκης, ότι ανέκαθεν οι πολιτιστικές και κοινωνικές εκδηλώσεις που οργάνωνε ο Σύλλογος μας, με στόχο είτε την πληροφόρηση και την επαύξηση των γνωστεων των μελών μας πάνω σε ζητήματα ιστορίας, λαογραφίας και γενικότερα πολιτισμού, είτε την αναψυχή και ψυχαγωγία τους, ήταν και πολυάριθμες και επιτυχημένες. Είναι επίσης γνωστό ότι τα τελευταία κυρίως χρόνια, οι εκδηλώσεις αυτές, αυξήθηκαν σε αριθμό, ενώ μεγάλωσε ομαλογυμνώνως και η εμβέλεια των μας προς τον ευρύτερο κοινωνικό χώρο της Θεσσαλονίκης και όχι μόνο. Παράλληλα αυξήθηκε εντυπωσιακά και ο αριθμός των ανθρώπων, τόσο παλαιών μελών που επανενεργούσαν ήθηκαν, όσο και νέων φίλων μας, χωρίς ιδιαίτερα στενή σχέση μέχρι πρότινος με το Σύλλογο και το Λιβάδι, που άρχισαν να ενδιαφέρονται ζωηρά για τις δραστηριότητες μας και να συμμετέχουν ανελλίπτως σε αυτές και μάλιστα ενεργά. Επιπροσθέτως, η αύξηση του αριθμού των νέων Λιβαδιωτών φοιτητών, σπουδαστών και εργαζομένων, εκ Λιβαδίου προερχομένων ή παιδιών των μελών μας, που άρχισαν να συγγάζουν στη λέσχη μας, διαμόρφωσε μια νέα κοινωνική σύνθεση του Συλλόγου, η οποία κατ' επέκταση δημιουργεί και την ανάγκη μίας αναθεώρησης του κώδικα επικοινωνίας που ο Σύλλογος είχε μέχρι σήμερα με τα μέλη και τους φίλους του.

Η μέχρι τώρα μορφή ενημέρωσής όλων μας για τα 'δρώμενα' του Συλλόγου, γινόταν, ως γνωστόν, είτε μέσω ταχυδρομικών επιστολών προς τα μέλη, με εσώκλειστες τις ανακοινώσεις του Δ.Σ. και τα προγράμματα των εκδηλώσεων, είτε μέσω προφορικής, τηλεφωνικής και πρόσφατα (για τους χρήστες Η/Υ) ηλεκτρονικής επικοινωνίας μεταξύ των μελών και φίλων, είτε την ανάρτηση στη λέσχη του Συλλόγου των ανακοινώσεων και των αφισών των εκδηλώσεων αυτών.

Το σύστημα αυτό της ενημέρωσής ήταν και φυσικά εξακολουθεί να είναι αρκετά αποτελεσματικό Ωστόσο η μορφή αυτή επικοινωνίας εμφανίζει ένα 'πρόβλημα': Έχει ένα χαρακτήρα 'μονομερούς και παθητικής' πληροφόρησης, χωρίς να υπάρχει μία αμφιδρομή σχέση μεταξύ Δ.Σ. και μελών ή φίλων, μεταξύ πομπού και δεκτών, με αποτέλεσμα οι όποιες απόψεις, σκέψεις, ίδεes ή φτι άλλο μπορεί να συμβάλλει στη βελτίωση αυτής της σχέσης, να μένουν μόνο στο επίπεδο της προφορικής κατάθεσης ή να εκφράζονται συγκεκρικά ή ακόμη και καθόλου.

Για την αναστροφή αυτής της σχέσης, για τη δυνατότητα των μελών και φίλων μας να καταθέτουν τις απόψεις τους και να υποδεικνύουν στην εκάστοτε Διοίκηση τρόπους βελτίωσης της λειτουργίας του Συλλόγου, το Δ.Σ. αποφάσισε να εκδίδει ένα έντυπο υπό μορφήν δελτίου αλλά όχι μόνον, με μία περιοδικότητα ανά διμηνιανό περίπτωτο (όση ήταν και η συχνότητα κατά μέσο όφο των προσκλήσεων κλπ. που το Δ.Σ. έστελνε σε όλους μας μέχρι σήμερα).

Με τον τρόπο αυτό πιστεύουμε ότι και η ενημέρωση μας θα είναι αριστότερη και θα υπάρχει χώρος για γνώμες και απόψεις που θα λειτουργήσουν ως εργαλεία περαιτέρω συσπειρώσης και ως εστίες κοινωνικής & πατριωτικής θαλπωρής για τα μέλη και τους φίλους μας.
Οι προθέσεις αυτές του Δ.Σ., όσο καλές κι αν ακούγονται, είναι αδύνατο να πραγματοποιηθούν, αν δεν υπάρχει ανταπόκριση από τη μεριά των μελών και των φίλων του Συλλόγου, τόσο στο επίπεδο της ενεργού συμμετοχής σε κάθε εκδήλωση που οργανώνεται και για την οποία θα ενημερωνόμοιστε όλοι μέσω αυτού του περιοδικού δελτίου, όσο κυρίως ως προς το δεύτερο και σημαντικότερο σκέλος, της κατάθεσης των απόψεων και των σκέψεων όλων μας. Το ελεύθερο αυτό βήμα, ας είναι η απαρχή μίας νέας προσπάθειας για μεγαλύτερη διάχυση αυτών των απόψεων του καθενός από μας, για μια πιο αργανωμένη κοινωνική παρέμβαση όλων μας και ας ελπίσουμε πως θα λειτουργήσει καταλυτικά ως συμπληρωματικός μοχλός πιεστής προς πάσα κατεύθυνση, προς τους αρμόδιους φορεις κλπ., πάντοτε με στόχο το κάπι καλύτερο και θετικότερο για το Σύλλογο μας, το Λιβάδι μας και την Πόλη μας.

Το σημερινό Δ.Σ., όπως και όλα τα προηγούμενα και τα επόμενα άλλωστε, ήταν, είναι και θα είναι άνθρωποι που διέπονται από αισθήματα αγάπης και διάθεση προσφοράς προς το Σύλλογο, τα μέλη και τους φίλους μας. Η προσπάθεια που ξεκινάει σήμερα από αυτό το Δ.Σ., διέπεται και αυτή από την ίδια αντιδιοτέλεια, έχει έναν αμιγώς ερασιτεχνικό χαρακτήρα και φυσικά δεν δικύκει δάφνες ούτε μίας 'εκδοτικής επάρκειας' ούτε κάποιας 'επαγγελματικής αριστότητας'. Απλά προσπαθεί και θα προσπαθήσει, στα πλαίσια μίας αγνής και άδολης ερασιτεχνικής δημιουργίας και με κάποια στοιχειώδη αισθητική, να παρουσιάζει με όσο το δυνατόν καλύτερο και πληρούστερο τρόπο την ενημέρωσή μας, καθώς και τις απόψεις όλων μας, να γίνει το δικό μας βήμα ενημέρωσης και διαλόγου. Ας θεωρήσουμε λοιπόν όλοι μας τον Έντυπο αυτό λόγο, τον λόγο του Συλλόγου και του Διαλόγου μας, όπως 'αυθαίρετα' ο νονός υιον Πρόεδρος του Δ.Σ. βλέψτησε το Δελτίο αυτό, κάπι σαν μια τρυφερή σταυροφελονά φτιαγμένη από αδέξια πατιδικά χέρια, που όμως την αγαπάμε ακριβώς γι' αυτή την αιθωρότητά της και την κρατάμε φτιαγμένη μαζί με τα άλλα τιμαλφή στο σεντούκι της γιαγιάς μας, μόνο και μόνο γιατί θα μας θυμίζει αργότερα πολλές κοινές σπιγμές, κοινά προβλήματα, κοινά οράματα και κοινές χαρές και λύτρες, με μία λέξη δηλαδή την κοινή μας 'συλλογική' ζωή.

Καλωσορίσαμε λοιπόν όλοι μας στον Λόγο του Συλλόγου του Διαλόγου

Σύλλογος και Γενική Καταστατική Συνέλευση & Τροποποίηση Καταστατικού

Αγαπητές συμπατριώτισσές και αγαπητοί συμπατριώτες,
φίλες & φίλοι του Συλλόγου μας

Την Κυριακή 23 Μαΐου 2004, στη λέσχη μας, έγινε η επήσια Γενική Συνέλευση του Συλλόγου, ταυτόχρονα με την Καταστατική Συνέλευση που είχε συγκαλέσει το Δ.Σ., με στόχο την τροποποίηση του καταστατικού μας. Τα θέματα ήταν τα εξής:

1. Επήσιος απολογισμός πεπραγμένων του Δ.Σ. από την 1/4/2003 έως 30/4/2004)
2. Απόφαση για τη συμμετοχή ή μη του Συλλόγου μας στην Πανελλήνια Ένωση Πολιτιστικών Συλλόγων Βλάχων (ζήτημα που εκκρεμάει πολλά χρόνια)
3. Αναμόρφωση - Τροποποίηση του καταστατικού του Συλλόγου, μετά από 27 χρόνια, στο πνεύμα των νέων δεδομένων και αναγκών που παρουσιάστηκαν κατά την μακρόχρονη πορεία ισχύος του.
4. Ανακοινώσεις - Προτάσεις μελών - Ενημέρωση από το Δ.Σ. για τις μελλοντικές δραστηριότητες του Συλλόγου

Τα αποτελέσματα της Γ.Σ. έχουν ως εξής:

1. Κατά τον επήσιο απολογισμό των πεπραγμένων, υπήρχε ομόφωνη αυμφωνία των μελών για την ορθό τρόπο λειτουργίας του Δ.Σ. σε όλα τα επίπεδα και για όλες τις ενέργειες του.
2. Εληφθερή απόφαση (κατά μεγάλη πλειοψηφία, με μία ψήφο κατά και μία αποχή) για την ένταξη του Συλλόγου μας στην Πανελλήνια Ένωση Πολιτιστικών Συλλόγων Βλάχων. Κατά τη διαδικασία αναγνώσθηκε το καταστατικό της Π.Ε.Π.Σ.Β., όπου φαίνεται καθαρά ο αμιγής πολιτιστικός χαρακτήρας και ο συντονιστικός της ρόλος ως προς την προώθηση και προβολή της ιστορίας και της αυμβολής των Βλάχων στη διαμόρφωση της σύγχρονης Ελλάδας, καθώς και στη διατήρηση και διάδοση της πολιτιστικής τους κληρονομιάς. Τα γνωστά στον πλανή ουρανό μας προβλήματα του παρελθόντος, που κάποια ενεργούμενα και με ύποπτα κίνητρα είχαν προσπαθήσει να δημιουργήσουν, όχι μόνον δεν υφίστανται πλέον, αλλά στηλευτούνται αμείλικτα και καταδικάζονται με τον πιο κατηγορηματικό τρόπο, τόσο από το Σύλλογό μας, όσο και από την Π.Ε.Π.Σ.Β.
3. Με ομόφωνη απόφαση των μελών της Γ.Σ. τροποποιήθηκαν ορισμένα άρθρα του καταστατικού του 1977. Παρατίθενται αυτούσια, όπως διαμορφώθηκαν και ισχύουν από σήμερα, τα πιο σημαντικά (με εντονη γραφή οι τροποποιήσεις και οι προσθήκες):

Άρθρο 2°

Σκοπός του Συλλόγου είναι:

1. Η φιλανθρωπία, η αλληλεγγύη η επικοινωνία και η αμοιβαία υποστήριξη των μελών που τον αποτελούν
2. Η περιβαλλητική και υποστήριξη αναξιοπαθούντων και ανίκανων για κάθε εργασία μελών του
3. Η σύσφιξη των πατριωτικών και κοινωνικών δεσμών μεταξύ των Λιβαδιώτων γενικά, ανεξάρτητα από τον τόπο της διαμονής τους
4. Η παρακολούθηση των αναγκών του Λιβαδίου και η κατά το δυνατόν παρέμβαση για τη θεραπεία τους
5. Η ανύψωση του πολιτιστικού και πνευματικού επιπέδου όλων των Λιβαδιώτων
6. Η γενικότερη κοινωνική και αθλητική δραστηριότητα μεταξύ των μελών και φίλων του Συλλόγου, αλλά και σε συνεργασία με άλλους Συλλόγους, που έχουν συναφείς σκοπούς
7. Η επιστημονική έρευνα και η εν γένει προώθηση των επιστημονικών θεράπων, καθώς και η αξιοποίηση του επιστημονικού δυναμικού των μελών και των φίλων του

Άρθρο 3°

Ο Σύλλογος για την επιτυχία των πιο πάνω σκοπών του:

1. Διατηρεί σχέσεις με τους απανταχού Συλλόγους Λιβαδιώτων, τα πνευματικά, πολιτιστικά και φιλανθρωπικά ιδρύματα και σωματεία των Λιβαδιώτων και με τους τοπικούς συνεταιρισμούς
2. Δημιουργεί σχέσεις με άλλους τοπικούς Συλλόγους, που έχουν παραπλήσιους σκοπούς και προάγει την ιδέα της δημιουργίας 2βάθμιου οργάνου των Συλλόγων των απανταχού Λιβαδιώτων

3. Διοργανώνει πνευματικές, πολιτιστικές και ψυχαγωγικές εκδηλώσεις και ειδικότερα διαλέξις, προβολές κινηματογραφικών ταινιών, ελεύθερες συζητήσεις, μουσικές εκδηλώσεις, διάφορες εκθέσεις, συνεστάσεις, αθλητικές εκδηλώσεις, εκδρομές κλπ.
4. Προβάλλει σε εκδόσεις, δημοσιεύσεις και γενικότερα χρησιμοποιεί κάθε μορφή έντυπου ή ηλεκτρονικού τύπου

Άρθρο 5°

Ο Σύλλογος αποτελείται από μέλη τακτικά και επίπεδα.

Τακτικά μέλη γίνονται :

1. Οι Λιβαδιώτες (από το Λιβάδι Ολύμπου), που διαμένουν στο νομό Θεσσαλονίκης, άντρες και γυναίκες, καθώς και οι σύζυγοι τους, ανεξάρτητα από τον τόπο καταγωγής των τελευταίων.
2. Οι φίλοι των Λιβαδιώτων και του Λιβαδίου, που διαμένουν στο Νομό Θεσσαλονίκης, οι οποίοι αποτέλουν τις αρχές του καταστατικού του Συλλόγου και αγαπούν το Λιβάδι.

Άρθρο 9°

1. Ο Σύλλογος διοικείται από εππαρελές Διοικητικό Συμβούλιο, αποτελούμενο από μέλη που κατατούν στη Θεσσαλονίκη. Η εκλογή γίνεται για δύο χρόνια από τη Γενική Συνέλευση με μιαστική ψηφοφορία και με την εποπτεία τριμελούς εφορευτικής επιτροπής, που εκλέγεται πριν από την ψηφοφορία φανερά και χωρίς ψηφοδέλτια.
2. Φίλοι του Συλλόγου που έγιναν μέλη του, μπορούν να εκλέγονται στο Δ.Σ., χωρίς ο συνολικός τους αριθμός να υπερβαίνει τα 2/7 (δύο εβδομάδα) των μελών του.

Άρθρο 21°

Ο Σύλλογος έχει σφραγίδα κυκλική, που αναγράφεται "ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΛΙΒΑΔΙΩΤΩΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ Ο ΓΕΩΡΓΑΚΗΣ ΟΛΥΜΠΙΟΣ", φέρει στο κέντρο την προτομή του ήρωα - αγωνιστή με πλαίσιο το περίγραμμα του Λευκού Πύργου και αναγράφεται το αρχικό έτος ίδρυσης του Συλλόγου"

Άρθρο 23°

Ο Σύλλογος διαλύεται στις περιπτώσεις και κατά τη διαδικασία που προβλέπεται ο Νόμος. Όταν για αποιοδήποτε λόγο διαλύθει ο Σύλλογος η περιουσία και το αρχείο του περιέρχονται στον Δήμο Λιβαδίου της Ν.Α. Λάρισας, στο θαμβό που έδρα του Δήμου παραμένει το Λιβάδι. Σε αντίθετη περίπτωση, η περιουσία και τα στοιχεία περιέρχονται αποκλειστικά και μόνον στην τοπική διοίκηση του Λιβαδίου, όποια μορφή και αν έχει αυτή μελλοντικά.

ΣΥΝ-ΈΛΕΥΣΗ-ΒΙΟΛ..... ήχοι και απόχοι

Από τα νέα τροποποιημένα στηρεία του νέου καταστατικού, είναι προφανές ότι το στήριξιο 5.2 Τακτικά μέλη γίνονται και οι φίλοι των Λιβαδιώτων και του Λιβαδίου, που διαμένουν στο Νομό Θεσσαλονίκης, οι οποίοι αποτέλουν τις αρχές του καταστατικού του Συλλόγου και αγαπούν το Λιβάδι, επιφέρει (ή μπορεί να επιφέρει) μία ριζική τομή στη σύνθεση του σώματος των μελών του Συλλόγου μας (ή ακόμη και του Δ.Σ.), μία που άνθρωποι που δεν έχουν ρίζες και καταγωγή από το Λιβάδι, αλλά το αγαπούν όπως και τον Σύλλογό μας (και είναι πάρα πολλοί), μπορούν τέλον να είναι κανονικά μέλη του Συλλόγου μας, με πλήρη δικαιώματα, να εκλέγουν και να εκλέγονται κλπ. Αυτό μπορεί να ακούγεται περιέργο, μετά από τα τόσα χρόνια μιάς υγιούς εσωστρέφειας που μας κατείχε, αλλά μπορεί και πρέπει να είναι ένα μπόλισμα του παλιού με το νέο, μία σύνθεση των στερεών στοιχείων που μεγάλωσαν και άνδρωσαν το Σύλλογο μας με νέους ανθρώπους και ίδες, που θα μας βοηθήσουν να πάμε μπροστά.

Πάντως η δικλείδα ασφαλείας του άρθρου 9.2, προστατεύει τον Σύλλογο μας από την απίθανη περίπτωση, του να διαικείται δηλαδή από μέλη του Δ.Σ. με μη Λιβαδιώτικη καταγωγή και ρίζα και απομακρύνει όλους τους ενδιαισμούς περί της οποίας ενδεχόμενης αλλοίωσης ή αλλατρίωσης της φυσιογνωμίας του.

Επομένως, τα μέλη μας τα οποία γνωρίζουν ανθρώπους που αγαπούν το Λιβάδι και τον Σύλλογο μας, ας τους ενημερώσουν για τις αλλαγές στο καταστατικό μας. Εφ' όσον ασπάζονται τις νέες αρχές που θεσπίζονται με αυτό, ας τους προτείνουν να εγγραφούν, ως μέλη πλέον, στον Σ.Λ.Θ. και να ενεργοποιηθούν για την προώθηση των ευγενών του στόχων.

Σύλλογος και: Ιστορικό χρέος

Στη Γενική Συνέλευση, συζητήθηκε μετά από πρόταση του Προέδρου και πολλών άλλων μελών του Συλλόγου, το ζήτημα της καταγραφής της σύγχρονης ιστορίας του Λιβαδίου κατά τη δεκαετία του 1940-1950. Τη δεκαετία αυτή, όπου η χώρα μας γνώρισε σπιγμές δύσας και θρήνου, σπιγμές εθνικής υπερφάνειας και εθνικής κατάπτωσης, το Λιβάδι οχι μόνο δεν ήταν απλός βεατής, αλλά συμμετείχε ενεργά και πολλές φορές πρωτοστάτης στη διαμόρφωση των γεγονότων, προσφέροντας αφειδώς το αίμα του ως σπανδή στο βώμα της ιστορίας.

Από την έναρξη του πολέμου στο Αλβανικό μέτωπο το 1940 έως και τη λήξη του εμφυλίου το 1949-50, εκαποντάδες Λιβαδιώτες και Λιβαδιώτισσες έχασαν τη ζωή τους, είτε στα μέτωπα των μαχών κάθε μορφής ως μαχητές, είτε κατά τα μαύρα χρόνια της Γερμανο-Ιταλικής κατοχής ως όμηροι και θύματα των κακοουχιών.

Τα μέλη της Γ.Σ. συμφώνησαν ομόφωνα ότι μετά από εξήντα χρόνια, πόσο οι μόνιμοι κάτοικοι του Λιβαδίου όσο και οι απανταχού Λιβαδιώτες, είναι και πρέπει να είναι ωριμοί πλέον, ώστε να καταγράψουν όλους τους νεκρούς τους αυτής της 10ετίας, χωρίς πάθος, αλλά με μόνο και διακαή πόθο τη διδαχή προς τους νέους των αξιών της ζωής και της ειρήνης. Αποφασίσαμε λοιπόν να καταγράψουμε όλοι μας, όλους τους νεκρούς μας, τους νεκρούς μαχητές του έπους της Αλβανίας, τους νεκρούς μαχητές της κατοχής, τους νεκρούς μαχητές όλων των πλευρών του εμφυλίου πολέμου, τους νεκρούς από την πείνα, τους νεκρούς από τις νάρκες, τους νεκρούς από τις κακουχίες. Να γράψουμε την ιστορία του χωριού μας με αντικειμενικότητα, με παρρησία και με σεβασμό στη μνήμη τους. Κι όταν ολοκληρωθεί η καταγραφή, να αναγείρουμε όλοι μαζί ένα μνημείο στη μνήμη όλων των θυμάτων, σε περιοπή θέση στο Λιβάδι, με μία και μόνη επιγραφή: "1940-1950 - Σ' αυτόν τον Τόπο δεν περισσεύει κανείς - Τιμή στη μνήμη όλων των νεκρών θυμάτων μας".

Το Δ.Σ. ήδη έχει ετοιμάσει πινακες καταγραφής των θυμάτων και τους διανέμει σε όποιους θέλουν να συμβάλλουν σ' αυτή την προσπόθεια.

Παρα - Πλατάνια μυστήρια

Στη Γενική Συνέλευση συζητήθηκε επίσης με διεξαγούμενο τρόπο και ένα σημαντικό ζήτημα που έθεσαν, τόσο ο Πρόεδρος και το Δ.Σ., όσο και αρκετά μέλη. Υπάρχει ένας μεγάλος προβληματισμός και μία μεγάλη δυσφορία ως προς την αναντιστοιχία που εμφανίζεται μεταξύ της προσφοράς πολλών του Συλλόγου μας (και του ίδιου του Συλλόγου) προς το Λιβάδι και της μικρής έως ελάχιστης αποδοχής και ανταπόκρισης που συνήθως αυτή τυγχάνει. Πολλές εκδηλώσεις μορφωτικού, πολιτιστικού και κοινωνικού χαρακτήρα οι οποίες οργανώνονται από τον Σύλλογο ή έστω με την συμβολή και τη συμμεράστασή του, με αναφορά σε όλους τους κατοίκους του Λιβαδίου μας, καταλήγουν στο να τις παρακαλούσθανεν ελάχιστοι άνθρωποι και μάλιστα πάντοτε οι ίδιοι και οι ίδιοι. Πολλές φορές μάλιστα, οι προσκεκλημένοι που μετακινούνται στο Λιβάδι για τις εκδηλώσεις αυτές, είναι περισσότεροι από τους ντάπιους μονίμους κατοίκους.

Το πρόβλημα εντοπίζεται είτε στη χαλαρότητα, είτε στην αμέλεια, είτε ακόμη και στην αδιαφορία των θεσμικών οργάνων του Λιβαδίου (Δήμος, Τοπικοί Σύλλογοι κλπ.), που δεν ενημερώνουν έγκαιρα ή ασωστά την τοπική κοινωνία και δεν την ενεργοποιούν όπως πρέπει, ώστε να συμμετέχει ενεργά και να απολαμβάνει ίδες και απόψεις εγκρίτων ανθρώπων, φίλων μας, οι οποίοι έρχονται από μακριά για να τροφοδοτήσουν -κυρίως τη νεολαία- με νέες ίδες και να διοχετεύσουν ανιδιοτελώς τις εξειδικευμένες τους γνώσεις σε όλο τον κάσμο του χωριού.

Σημειώθηκε και τονιστήκε επίσης από πολλά μέλη μας, πάλι με δυσφορία και θλίψη, ότι εμφανίζονται τοπικές μικροπολιτικές και μικρόψυχες αντιπαλότητες μεταξύ των διαφόρων "ταγών" του Λιβαδίου, που λειτουργούν στην ουσία ως τροχοπέδη στην απόλυτη σύμπνοια που απαιτείται για τη στήριξη, αναβάθμιση και διεύρυνση του πολιτιστικού, κοινωνικού και οικονομικού επιπέδου της Λιβαδιώτικης κοινωνίας.

Η άποψη των μελών της Γενικής Συνέλευσης, ήταν ότι δυστυχώς, στο Λιβάδι και σε μεγάλο βαθμό, δεν έχει επικρατήσει ακόμη η έννοια της πατριωτικής συλλογικότητας, ανεξάρτητα από τις όποιες άλλες πεποιθήσεις που έχει ο κάθε πολίτης. Αυτό δημιουργεί προβλήματα κοινωνικής συνοχής και απαθανίει σε βάρος της κοινής προσπάθειας που χρειάζεται για να αναπτυχθεί ο οικισμός. Στο Λιβάδι, τον αιχθαύμαστο αυτό τόπο που εξακολουθεί να τρέφει 3.000 κατοίκους σε υψόμετρο 1.200 μέτρων σε μια εποχή άκρατης αστυφιλίας και αθρόας εκσαγωγής φθηνού εργατικού δυναμικού από άλλες χώρες, δεν περισσεύει κανείς. Κάθε προσπάθεια που γίνεται για την αναβάθμιση της τοπικής κοινωνίας, από όπου και αν προέρχεται και σε οποιοδήποτε επίπεδο, πρέπει να αγκαλιάζεται από όλους χωρίς διακρίσεις και αποκλεισμούς.

Ο Σύλλογος Λιβαδιώτων Θεσσαλονίκης θα παρακαλουθεί από κοντά τα τεκταινόμενα στο Λιβάδι και όπως χρόνια τώρα παρεμβαίνει, στηρίζοντας δυναμικά και τρυφερά κάθε θετική κίνηση, θα συνεχίσει να το κάνει με ακόμη περισσότερη έγνωση και ζέση, στο όνομα της αγάπης των μελών του για το χωριό, στο όνομα της μνήμης και της μνημοσύνης των παππαούσων και των πατεράδων μας.

Παρα - Πλατάνιοι καημοί

Είναι γνωστό σε όλους, ότι κατά καιρούς καταβλήθηκαν μεγάλες προσπάθειες, από πολλά μέλη του Συλλόγου μας, καθώς και άλλων Συλλόγων και φορέων, ώστε να θεσμοθετηθούν για το Λιβάδι σε μόνιμη βάση και με συχνότητα επήστια τουλάχιστον, πλήν των εορταστικών του 15Αύγουστου και άλλες εκδηλώσεις. Αναφέρονται ενδεικτικά ορισμένες, που έγιναν κατά καιρούς αλλά περιστασιακά, γνώρισαν την αποδοχή της τοπικής κοινωνίας και των αρχών και ήταν προϊόντα ιδεών και πρωτοβουλίων ανθρώπων με ζήλο και μεράκι για ένα καλύτερο Λιβάδι, όπως:

- Εξειδικευμένες διαλέξεις σε θέματα αιχμής, που αποντάνται της τοπικής ανάπτυξης (αποσχόληση, γεωργία, κτηνοτροφία, αγροτουρισμός, υπηρεσίες, προώθηση ντόπιων προϊόντων κλπ.)
- Επίσκεψη εθελοντών ιατρών ειδικών παθήσεων, για προληπτική εξέταση ασθενών
- Συναυλίες έντεχνης ελληνικής μουσικής από μουσικά σύνολα
- Σεμινάρια για την παιδεία και την εκπαίδευση των νέων
- Ημερίδες για το δομημένο περιβάλλον και την αστική ανάπτυξη κ.α.

Οι τοπικές αρχές και οι φορεις γενικότερα, δεν δείχνουν ιδιαίτερο ζήλο ή ενδιαφέρον, ώστε να καταστούν μόνιμοι θεσμοί αυτές οι εκδηλώσεις και να δερψύγουν από την περιστασιακή ή συγκυριακή τους εμφάνιση. Το σημαντικότατο Α' Αναπτυξιακό Συνέδριο που διοργανώθηκε από τον Σύνδεσμο Επιπτημόνων Λιβαδίου και το Δήμο το 2001, φαντάζει μετά από 3 χρόνια ως απλός διάτιτων αστήρ, με εφ' απάξια εμφάνιση και χωρίς την επιβαλλόμενη σταθερή και μόνιμη περιοδικότητα.

Ο Σύλλογος μας δικαιούται να έχει αυτὸν τον καημό, μια που πρωτοστήσει στη διοργάνωση πολλών τέτοιων εκδηλώσεων και έχει δηλώσει την αίνηση επιθυμία του να συμβάλλει σε κάθε γόνιμη κίνηση προς αυτή την κατεύθυνση. Θα συνεχίζει να πέλει πάντως όλους τους αρμόδιους, σταθερά και φορτικά, έως ότου δει αυτό το αιώνιο καημό να μετουσιωθεί σε δημιουργικό μεράκι, με πρωτοβουλίες του πολυπλήθους ανθρώπινου

Σύλλογος και : Πένθος απροσμέτρητα βαρεύ και θλίψη απέραντη

Έφυγε ξαφνικά από κοντά μας
ο Βασίλης Θεοδωρής,
ο αγαπημένος φίλος Μπίλλης,
ένας αριστοκράτης λαϊκός
αγωνιστής της ζωής

Πάντοτε, όταν φεύγει από τη ζωή ένας άνθρωπος, ένας βαθύς πόνος καταπλακώνει τα συγγενικά του πρόσωπα και μια μεγάλη θλίψη τους γινωσπούς και του ευρύτερα κοινωνικού του περίγυρου. Και εάν μεν ο αποθανόντας φεύγει σε μεγάλη ηλικία και πλήρης ημερών, τότε τη θλίψη αυτή την απαλύνει κάπως η αισθηση, ότι η μοίρα του χάρισε απλόχερα χρόνο να δημιουργήσει και να γευτεί τις χαρές της ζωής. Όταν όμως φεύγει πρόωρα, απρόσμενα και πριν προλάβει να θερίσει τα στάχυα του μάχθου του, να τρυγήσει τα σταφύλια του αγώνα του και να δρέψει τους καρπούς του ιδρύτα του, τότε ο πόνος, η θλίψη και ο καρπός, όχι μόνο δεν απαλύνονται, αλλά ζυμώνονται με μια ανιψιότητα και βιωτή οργή και στέλνουν ένα μεγάλο αναπάντητο «γκάτι» σε όποιον κάνει κουμάντο στη ζωή και στην ιστορία.

Την αποφράδα ημέρα της 28^η Αυγούστου του 2004, ο Βασίλης Θεοδωρής, ο Μπίλλης, ο ψηλό το παλληκάρι μας, έφυγε από τον μάταιο αυτό κύριο στα 37 του χρόνια, αφήνοντας πίσω του συντετριμμένες τις μητρικές, αδελφικές κι αγαπημένες του καρδιές και καταρρακωμένες τις ψυχές των φίλων και των συμματριών του. Ο αγωνιστής της ζωής, ο άφροδος μπροστάρης της εργασίας, ο επιστήμονας, ο δεξιότηγχης των χεριών, ο πρωτομάστορας του κοφιού και του χορού, ο δικός μας άνθρωπος, κηδεύτηκε με πάνδρο τρόπο την Κυριακή 29 Αυγούστου 2004 στο Λιβάδι, από την Εκκλησία του Αγίου Κυριακούντινου.

Για τον Βασίλη που «αναστήλωσε και αναβίωσε» τη λέσχη μας, τον Βασίλη που συσπείρωσε τον Σύλλογο μας, τον Βασίλη της προσφοράς, τον Βασίλη των λόγων αλλά σταράπων λόγων και πράξεων, δεν χρειάζεται να μακρεγγορήσει κανείς, ούτε να εκθεάστε, ως είθιστα τυπικά, την προσωπικότητα και το ήθος του. Απλά, ο Βασίλης μας, μια φορά δεν μας φέρθηκε εντάξει κι αυτή ήταν μετά θάνατον. Αυτός που αρθρώνεμε από παπέρα νωρίς, αρθρώνεμε νωρίς και τις ψυχές δύον μας, χωρίς να έχει τέτοιο δικαίωμα και μας έκανε φιλοξότερους, μας στέρησε απότομα την παρουσία του, μας άφησε μόνους, τους ντόπιους του Λιβαδίου, τα μέλη και τους φίλους του Σύλλογου μας, ακόμη και τους Παρισιούς, έστω κι αν έχετε στην Πάρο μόνο ένα χρόνο.

Αγαπημένες φίλε Βασίλη, η μνήμη σου θα είναι αιώνια για όλους μας. Καριά παρηγορία δεν επουλώνει εύκολα τέτοιες πληγές κι ο πανδαμάτωρ χρόνος θα διασκολεύει να γιατρέψει τις καρδιές μας από την μεγάλη πληγή της απώλειάς σου. Καλή αντάμωση εκεί που βρίσκεσαι, αργά ή γρήγορα με όλους μας. Γνωρίζουμε ότι θα μας περιμένετε με το γνωστό εγκάρδιο χαρόγελο και τη λεπτή, σκωπική, γλυκειά και καλοπροσάρτη διάθεσή σου, όπως πάντα έκανες.

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Σύλλογου Λιβαδιών Θεσσαλονίκης, μόλις πληροφορήθηκε με σύντηγμα στην αποφύγιο, παρέλαγο και άδικο χαρό του αγαπημένου φίλου δύον μας και εκλεκτού μέλους του Σύλλογου μας Βασίλη Θεοδωρή, συνήθισε σε ίνστατη συνεδρίαση και αποφάσισε :

1. Μα εκφράσει τα θερμότατα αιλαυτητήριά του στην οικογένεια του εκλιπόντος
2. Μα εκπροσωπήσουν τον Σύλλογο στην κηδεία του τα μέλη του Δ.Σ.
3. Μα εκφωνήσει επικήδειο λόγο ένα μέλος του Δ.Σ. του Σύλλογου.
4. Μα κατατεθεῖ στέφανος εκ μέρους του Δ.Σ. στη σορό του
5. Μα τημήσου με κάθε τρόπο την προσφορά του στο Σύλλογο μας

Σύλλογος και : Ενημέρωση για τις μελλοντικές μας δραστηριότητες

Ο Σύλλογος μας προγραμματίζει στο άμεσο μέλλον, μέχρι το τέλος του έτους, ή συμμετέχει στις παρακάτω εκδηλώσεις :

- Το Σαββατοκύριακο 25 & 26 Σεπτεμβρίου, διοργανώνεται στην Ξάνθη από τον Σύλλογο Βλάχων της Θράκης (πρόεδρος είναι ο καθηγητής του Δημοκρατείου Πανεπιστημίου Θράκης Ν. Ξροτούρης, αγαπητός φίλος του Λιβαδίου και του Σύλλογου μας). Σήμερο ενημερωτικό σεμινάριο για τους δαισκάλους των παραδοσιακών χορών. Ο Σύλλογος μας θα συμμετέχει με την δασκάλα μας κα Τσανάνσα καθώς και με τον υπεύθυνο χορευτικών του Δ.Σ. Το Δ.Σ. δεν πρόλαβε να οργανώσει εκδρομή. Οσοι θέλουν, μπορούν να έρθουν στην Ξάνθη και να βρεθούμε εκεί.
- Την 1η ανανεσίσαση μας, με την έναρξη της νέας περιόδου, στη λέσχη μας. Σας περιμένουμε όλες και όλους με αγάπη.

Η συνεστίαση θα γίνει το Σάββατο 16 Οκτωβρίου 2004, στις 9 μ.μ., στη λέσχη μας. Σας περιμένουμε όλες και όλους με αγάπη.

(Για τις παρακάτω εκδηλώσεις, ο τόπος και ο χρόνος θα ανακοινωθούν έγκαιρα στα μέλη και τους φίλους)

- Εκδήλωση για να τιμήσει τους φετινούς εισαγγελέας στην Τριτοβάθμια Εκπαίδευση που απεφοίτησαν από τα Λύκεια Λιβαδίου και Θεσσαλονίκης. Παρακαλούνται τα μέλη του Σύλλογου μας να ενημερώσουν τυκτά το Δ.Σ. για τα ανάματα των παιδιών τους που επέτυχαν φέτος στις Πανελλαδικές Εξετάσεις, ώστε ο Σύλλογος να τα τιμήσει άλλα.
- Ημερίδα για τα 100 χρόνια από το Βάνατο του Παύλου Μελά, με τίτλο 'Η συμβολή των Λιβαδιών στον Μακεδονικό Αγώνα'
- Ημερίδα για τα 75 χρόνια από την ιδρυση του Σύλλογου Λιβαδιών Θεσσαλονίκης, με τημήμενο κεντρικό πρόσωπο τον επίτιμο Πρόεδρο του Σύλλογου μας Γιάννη Τριάρχου
- Παρουσίαση των εργασιών της τελευταίας 2ετίας για την αναβάθμιση του αικιαστικού περιβάλλοντος του Λιβαδίου, από νέους αρχιτέκτονες

Σύλλογος και : Αποτύπωση της τεχνουσας επικαιρότητας

- ✓ Ο Σύλλογος μας συμμετείχε ενεργά στις εκδηλώσεις του 15 Αύγουστου στο Λιβάδι με το μικρό του χορευτικό, όπου 21 παιδάκια, με την καθοδήγηση της δασκάλας μας και της Τσανάνσα (πην απαία και ευχαριστισμένη), χόρεψαν με εξαιρετικό τρόπο και με μεγάλη χαρά δημιουργικούς χορούς. Διαφάνητη πάντως ότι φέτος καταβλήθηκαν από τους τοπικούς φορείς, σημαντικές προσπάθειες για την αναβάθμιση του θεσμού του εορτασμού. Ευχάριστα να συνεχιστούν και κάθε χρόνο οι βελτιώσεις να είναι εντονότερα οφατές. Επίσης ο Σύλλογος συμμετείχε στις εκδηλώσεις της 5ης Σεπτεμβρίου στη μνήμη του Γεωργάκη Ολυμπίου, όπου το Δ.Σ. κατέθεσε στέφανο στο άγαλμά του (περισσότερα σχόλια για την τελετή στο επόμενο τεύχος).

- ✓ Κυκλοφόρησε το 1^ο φύλλο μιάς νέας εκδοτικής προσπάθειας για να αποκτήσει και πάλι το Λιβάδι και οι απαντούχοι Λιβαδιώτες εφημερίδα. Εκδότης είναι ο Εβραιαστικός Σύλλογος Λιβαδίου. Το Δ.Σ. χαιρετίζει την πρωτοβουλία αυτή, συνιστά ανεπιφύλακτα σε όλους μας να τη στηρίξουμε, εύχεται καλή συνέχεια, σταθερή περιοδικότητα, διαρκή βελτίωση της ποιότητας (ύλης και εμφάνισης), αντικείμενικότητα και σφαιρικότητα απόψεων, παρροτία, αποφυγή οξύνστων και ευδώσωση των προσδοκιών της συντακτικής επιτροπής. Το 1^ο φύλλο έχει πάντοτε ένα δοκιμαστικό χαρακτήρα και γι' αυτό αναμένουμε το 2^ο για να διαμορφώσουμε καλύτερη γνώμη και άποψη. Εν αναμονή λοιπόν.

- ✓ Η κυρια Φανή Χαλκί, το γένος Καρανίκα, εκ Λιβαδίου ορμαγένη, κατέκτησε επέλαση το χρυσό μετάλλιο στα 400 μετ' εμποδίων γυναικών στους Ολυμπιακούς Αγώνες 2004 της Αθήνας. Το Δ.Σ. και άλλα τα μέλη και οι φίλοι του Σ.Λ.Θ., την συγχαίρουν αλάψυχα για τη μεγάλη της επιτυχία και της εύχονται πάντα πρωτιές και νίκες. Νίκες, για τις οποίες, όπως η ίδια δήλωσε με ιδιαίτερη έμφαση (και έπαρση θα λέγαμε), εμείς οι Ελλήνες είμαστε γεννημένοι και ταγμένοι λόγω της κυππαρικής δομής του DNA μας (σε αντιδιαστολή προφανώς με τους άλλους λαούς, που είναι γεννημένοι για ήττες, ή το πολύ-πολύ για ιστοπαλίες). Εμείς, ψυχοριαμότεροι, την έναντισυγχαίρουμε, της ευχόμαστε πάντα χρυσά μετάλλια, συστήνουμε εθνική αυτόσυγκράτηση, βιομοριακή νηφαλιότητα και υπενθυμίζουμε ότι ορισμένες φορές η σημπτή πρέπει να έχει το ίδιο ακριβώς χρώμα του μεταλλίου της.